

Midfastosöndagen 260315
Samlande rubrik: Livets bröd

I dagens evangelium börjar Jesus med att säga:

Vers 48: *Jag är livets bröd.*

Sedan fortsätter han i vers 51: *Jag är det levande brödet som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.*

I vers 54 blir Jesus ännu mer tydlig:

54 *Den som äter mitt kött och dricker mitt blod **har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen.***

55 *Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck.*

I de orden har du och jag ett löfte om evigt liv från Jesus själv!

Det är viktigt att förstå vad Jesus menar, **bland många olika tolkningar** av dagens text. I biblisk allmänbildning gör vi något enkelt: Vi läser vad som faktiskt står. Sedan får var och en ta ställning till Jesu ord.

Jesus talar i bilder. Han börjar med något alla känner till: bröd.

Sedan fortsätter han att detta bröd är hans kropp. För att förstå detta, behöver vi veta Jesu huvuduppgift: Han kom för att försona människans synd. Det skedde genom att han offrade sin kropp.

Gud är helig och tolererar inte synd. I Gamla testamentet hade Gud därför gett en temporär lösning: människan frambar djuroffer för att sona sina synder. **Att äta av försoningsoffret** ingick i prästernas uppgifter. Vi läser: 3 Moseboken 6:26 *”Den präst som frambar syndoffret **skall äta av det.** Det skall ätas på helig plats, på förgården till uppenbarelsetältet.”* Här har vi **en** bakgrund till Jesu ord om att äta hans kropp.

För dej och mej är det fysiskt omöjligt att äta av Jesu kropp. Även för de tolv lärjungarna var det omöjligt. Varför? Därför att Jesus är uppstånden – inte som en ande, utan med sin kropp. Hela den kristna tron vilar på detta faktum att Jesus uppstod med sin kropp!

Det temporära systemet med djuroffer upphörde genom Guds sons slutgiltiga försoningsoffer, när han offrar sig själv. På skärtorsdagskvällen instiftar Jesus det nya förbundet genom sitt blod och genom att ge sin kropp för världen. För att vi skall kunna förstå, använder han vardagliga begrepp: bröd och vin.

Vi läser i Lukasevangeliet 22:19–20: *19 Sedan tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: »Detta är min kropp som blir offrad för er. **Gör detta till minne av mig.**« 20 Efter måltiden tog han*

på samma sätt bågaren och sade: »Denna bågare är det nya förbundet genom mitt blod, som blir utgjutet för er.«

När vi firar nattvard upprepar vi Jesu instiftelseord, återgivna av Paulus i Första Korinthierbrevet 11:23–26: 23 *Jag har själv tagit emot från Herren det som jag har fört vidare till er: Den natten då herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, 24 tackade Gud, bröt det och sade: »Detta är min kropp som offras för er. Gör detta till minne av mig.« 25 Likaså tog han bågaren efter måltiden och sade: »Denna bågare är det nya förbundet genom mitt blod. Var gång ni dricker av den, gör det till minne av mig.« 26 Var gång ni äter det brödet och dricker den bågaren förkunnar ni alltså Herrens död, till dess han kommer.*

I Svenska kyrkans nattvard upprepas Paulus instiftelseord. Vi återfinner dem i kyrkohandboken 2017.

Vad är det då vi skall minnas?

Jesu huvuduppgift: Genom sitt offer öppnade Jesus vägen till Guds evighet för dej och mej. Instiftelseorden säger att blodet utgjuts **för många**. De orden innebär ingen universell förlåtelse! Således: Från Guds sida är allt klart och avser hela mänskligheten. Frågan är om du och jag vill ta emot Guds erbjudande. Det är faktiskt en evighetsfråga!

Med de reflektionerna är det dags för evangelietexten:

Joh 6:48-59 48 Jag är livets bröd. 49 Era fäder åt mannat i öknen och de dog. 50 Men brödet som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö. 51 Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.« 52 Judarna började då tvista med varandra om hur han kunde ge dem sitt kött att äta. 53 Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod äger ni inte livet. 54 Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. 55 Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck. 56 Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. 57 Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig. 58 Detta är brödet som har kommit ner från himlen, ett annat bröd än det som fäderna åt. De dog, men den som äter detta bröd skall leva i evighet.« 59 Detta sade han när han undervisade i synagogan i Kafarnaum.